

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevri: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ein tragikomiskur sjónleikur

Víkuskiptið er farið aftur um bak, men í skrivandi stund — seinrapartin í gjár — hevdu borgarligu »samstarvs-flokkarnir« ikki funnið áralagið aftur.

Formaðurin í Sjálfstýrisflokkinum sigur, at flokkurin heldur fast við stöðu sína: Óli Breckmann skal taka tað ultimativa orðaljóðið í skrivi sínum til samgongufelagarnar aftur. Um ikki, so er grundarlagið fokið undan hesi borgarligu samgonguni.

Fólkaflokkurin hevur — sum tað skilst — latið tað upp til tann seytjandi samgongumannin, Óla Breckmann, um at greiða ta flokku, hann hevur komið sær. Fólkaflokkinum, ja, landsstýris-samgonguni út í. Og tað hevði hann ikki seinrapartin í gjár.

Lands stýrið virkar tí framvegis bert sum ein starvsstjórn — eitt forrætningsministerium — og avgreiðir bert avgreiðslumál.

Eitt er, at ein samgongulímur ger vart við seg (uttan iva fyrri bert at gera vart við seg). Eitt annað er, at ein flokkur tekur sær so stórt tykni av tí, at hann hóttir við at slíta samgonguna. Men eitt triðja er, at eitt landsstýrið verður lagt lamið, bert tí tann eini tinglimurin — uttan at hugsa um avleiðingarnar — loypir á bláman.

Men hesin sjónleikurin fyrri opnum teppi gerst upp aftur meira tragikomiskur, tá hugsað verður um, hvør hesin tingmaðurin er, hvørjar áskoðanir hann hevur, og hvønn og hvat hann hevur gjørt seg til talsmann fyrri.

Men líkt er til, at hesin uttasti høgra í feroyskum politikki hevur buktirnar og báðar endarnar í samgongu, sum í lötuni biðar eftir eini støðutakan, og sum kanska skal stjórna feroyska samfelagnum tvey ár afturat.

sosialurin heldur:

Fólkafloksarbeiðarin og »arbeiðara-figgindin«

»...Hesin óndi sirkulin — arbeiðsloysisstuðul og annar »taka synd í« politikur, sum sosialistar hava sett í verk í nógvum londum — er høvuðsorðin til tað búskaparligu afturgongd, sum herjar hesi lond... Javnaðarflokkurin hevur arbeiðt imóti, at arbeiði er til allar hendur, tí eingin hevur sum hann arbeiðt imóti teimum, sum arbeiðdu fyrri at arbeiði var til allar hendur... Tær arbeiðandi kreftirnar her á landi hava ongantið átt nakran størri figginda at stríða imóti enn júst arbeiðaraflokkinn — javnaðarflokkinn — av sonnum stersti figgindi arbeiðaranna!« (soleiðis skrivur »Arbeiðarin« — alias Óli Breckmann? — í Dagblaðin »sosialurin heldur« týsdagin).

Ikki við einum orði svarar hesin andans arbeiðari í Dag-

blaðnum spurninginum, »sosialurin heldur« setti fólkafloksmanni, tá hesin fyrri stuttum skrivaði, at arbeiðsloysisstuðul tekur figgarliga ábyrgd frá fólki. — Nevniliga, hvør skal gjalda til lívins upphald, tá ein familjupápi gerst arbeiðsleysur? Hvør skal gjalda leigu, rentur og avdrög o.s.fr. í tí tíðarbilinum einki arbeiði er?

Eftir øllum at døma er fólkafloksreceptin: lat hann fara á húsagang!

Men henda politikk kunnu flokkar, sum hava sosialt medvit og samáhugakenslu, ikki góðtaka — uttan at kalla tað »taka synd í politikke!« Tað er ein sjálfvilygia fyrri hesar flokkar at bera byrðarnar í felag.

Víst tyngir arbeiðsloysisstuðul búskapin. Men USA er besta dømi um, at hesin og annað »sosialt oyðsl«, sum Dagblaðið plagar at málbera seg, ikki er høvuðsorðin til eina búskaparliga kreppu. Hesa upplivir USA eisini í dag — við 11–15 millionum arbeiðsleysum, sum liva av eini matkupon. Og hetta góða lend hevur ikki orð á sær at vera sosialt framkomið!

Óli, sum fylgja við í poli-

tikki, vita, at javnaðarflokkurin alla sína tíð virkaði fyrri at hava og skapa arbeiði til allar hendur. Og samstundis hevur flokkurin havt sum stavnhal, at fólk skulu liva sum menniskju — trygt og gott!

Hvør flokkurin var fremstur at leggja politisku lunnarnar undir tað óking av flotanum fyrri 20–25 árum síðani, sum fluttu Føroyar úr eini deyðsiglarakreppu til eina framkomna fiskivinnutjóð. Hvør gekk á odda longu í triatiárunum fyrri at royna nýggjar leiðir. Og hvør fekk í lag teir grunnar, sum í dag figgja bæði privat og kooperativ vinnutítek? Javnaðarflokkurin eigur sín stóra part av æruni.

Um arbeiðarinn á Dagblaðinum ikki veit tað, so veit hin feroyski fiskimaðurin, arbeiðsmaðurin og vanligi lön-takarin, at Javnaðarflokkurin gekk á odda at fáa — fyrri bata at nevna fyra dømi — minstu-løn fiskimanna, fólkapensjónina, arbeiðsverndarlógina og dagpeningaskipanina! Ikki sagt sum rep, men staðfesting av veruleikanum. Og henda flokk skýrir fólkafloksmaðurin fyrri størsta figginda arbeiðaranna!!!

Hoydalar í vanrøkt?

Viðvikjandi grein í Tingakrossi friggjadagin tann 29. oktober 1982, ið ber heitið »misrøkt av lendi í Hoydølum«.

I greinini stendur, at lendið verður oyðilagt av at ross ganga leys á nýsáddum bæi. Eg vil bert gera tykkum greitt, at hetta lendið bæði er dyrkað og sátt av sama manni, ið eigur rossini.

Tí aðrenn hesin maður, við hjálp, fór undir at betra hetta sera sjáldsama og náttúruvakra pláss, var t.d. fótboldsvøllurin undir í vatni. Har bleiv lagt nógv arbeiði í fyrri at fáa vøllin eins góðan og vøllirnir, ið eru av sandi;

men ikki bar til. Síðan fóru teir undir at leggja botn í veitirnar.

Sum ein ivaleyst veit, var bleitur botnur i, og ikki var tí tilráðiligt at lata børn o.a. koma nær til tær. Tá so hetta var gjørt, fóru teir undir at dyrka tað dyrkaða lendið, ið vit siggja á niðura bilæti á greinini. Og av tí at privat fólk hava lagt so nógv arbeiði í hetta náttúruvakra pláss, haldi eg tað vera tilráðiligt, at tað almenna letur privat fólk leiga hetta lendið.

Eisini vil eg siga, sum næmingur á Føroya Studentaskúla havi eg, og mær vitandi ongin annar,

ampa av at rossini ganga á lendinum, tað er ógvuliga hugnaligt at hyggja út gjøgnum vindeyguni á skúlanum, og siggja rossini ganga úti og spáka.

Viðvikjandi tí at bøurin er dyrkaður, er meiningin ikki, at rossini skulu ganga har; men sjálvandi kann tað koma fyrri, at rossini fara út um tað elektriska hegnið; men fara tey tá sjáldan yvir á tann dyrkaða bœin, men halda seg har, tey eru von við at vera, og tað sær ein eisini á bilæti, ið stendur við greinina.

Næmingur í Hoydølum

Óli og brævið

I seinastuni hevur verið so galið, at tú valla hevur kunnað tikið eitt av blóðunum hjá samgonguflokkunum upp í hendurnar, uttan fyrst at latið teg í handskar, so ovurfyllt hava tey verið av skarni, sum samgonguflokkarnir hava tveitt eftir hvørjum øðrum.

Henda grova skrivning er nú fyrilíks komin í hæddina við einum brævi, Óli B. sendi samgonguni, samstundis sum tað varð almennakunngjørt í Dagblaðnum.

Dagblaðið (har sami Óli júst er blaðstjóri) fylgdi í somu útgávu brævinum upp við einum tveimum-trimum síðum, fyltar við grovum áløpum á hinar samgonguflokkarnar, fyrst og fremst Sambandsflokkinn.

Tey mál, Óli í brævinum lovar at steðga við grein 13, eru mál.

Studentaskúlin: Hvussu so vikur og vendur, vil Óli forða fyrri, at nýggjur studentaskúli verður bygdur í Eystur-oyinni.

Sum studentaskúlalærari (t.v.s. akademikari) átti Óli eftir hordini at hava

sæð, at hólsviðurskiptini í Hoydølum eru heilt út av lagi vánalig, og sum tann framúr góði pædagogur, Óli óiva er, man hann eisini vita, at vánalig hólsviðurskipti eru ein av størstu forðingunum, sum er, fyrri andaliga manning næminganna, og Óli veit eisini, at ein ovurstórur skúli (líka mikið, hvussu rúmsátt har er) hevur somu vánaligu árin á næmingarnar.

Hettar vil 'siga, at fáa vit ikki ein nýggjan studentaskúla, verða framtíðar studentar enn meira einsrættaðir og andaliga kryplaðir, enn nú er, og tað man valla vera tað, Óli vil — ella hvussu?

Arbeiðsloysisstuðul:

Óli vil heldur ikki, at nakar arbeiðsloysisstuðul skal vera givin. Hvat skal so ein familjumaður, sum ongan moguleika hevur fyrri at fáa arbeiði, gera? Arbeiðsevni síni fær hann ikki selt. Hvat skal so seljast?

Ella vit ungu, sum næstan ongan moguleika hava fyrri at fáa arbeiði, hvat skulu vit gera? Liva sum innbrotstjóvar?

Er tað veruliga so galið,

at Óli ikki veit, at tann peningur, latin verður til arbeiðsloysisstuðul, er sum vitamintablettir til brúksamfelag okkara, tí hann allar má fara út aftur til neyðsynjarvørur, og harvið stimbrar peningarenslið?

Ætlanin?

Tá vit hugsa um, at hetta brævið, sum jú er ein hótan um at leggja alt samgonguarbeiðið lamið, stendur í sama blaði, sum ein rúgva av grovum áløpum á hinar báðar samgonguflokkarnar, man litið vera at ívast i, at hetta í veruleikanum er ein roynd at slita samgonguna, hóast tað mót-satta fleiri ferðir verður sagt í blaðnum.

Sjálvandi syrgja vit ikki um, at samgongan slitnar (eftir okkara tykki hevur hon longu sitið tvey ár ov longi), men tá tú roynir at slita samgonguna, so hvi ikki siga, hvat tað er tú vilt, Óli?

Hvi royna at geva øðrum skyldina?

SU-arar